

Heidenröslein. Dichtungen von H. Heine (mit schwedischer Übersetzung)

1. Im wunderschönen Monat Mai *Det var i maj, den sköna maj*

Zart

19. Dez. 1856

p Im wun - der - schö - nen
Det var i maj, den

p Mo - nat Mai, als al - le Knos - pen spran - gen, da ist in mei - nem Her - zen die Lie - be auf - ge -
skö - na maj, då knoppar blommor fö - da, jag kän - de i mitt bjär - ta den för - sta kär - lek

pp *colla parte*

cresc. gan - gen. Im wun - der - schö - nen Mo - nat Mai, als al - le Vö - gel san - gen, da hab' ich ihr ge -
glö - da. Det var i maj, den skö - na maj, då al - la fåg - lar sjung - a, be - kän - nel - sen om

cresc.

f *ritard.* stan - den mein Seh - nen und Ver - lan - gen.
bjär - tats kval sig smög i - från min tung - a.

f *colla parte* *p*

2. Lieb Liebchen, leg's Händchen auf's Herze mein
 Min älskling, din hand på mitt hjärta lägg

Etwas bewegt

22. Nov. 1856

Lieb Min

p *L.H.* *f*

cresc.

Lieb - chen, leg's Händ - chen auf's Her - ze mein; ach, hörst du, wie's po - chet im
 älsk - ling, din hand på mitt hjär - ta lägg och hör hur det bul - tar in -

Käm - mer - lein? Da hau - set ein Zim - mer - mann schlimm und arg, der
 om dess vägg; en tim - mer - man vild bu - se - rar där, han

[>]

dim. *f*

zim - mert mir ei - nen To - ten - sarg. Es
 gör mig en kis - ta, min hjär - tans kär. Han

dim. *f*

häm - mert und klop - fet bei Tag und bei Nacht; es hat mich schon längst um den
 ham - rar och bul - tar båd' nät - ter och dar och söm - nen från mig han för-

15 *ritard.* *p*
 Schlaf ge - bracht. Ach! spu - tet euch, Mei - ster Zim - mer - mann, da -
 ja - - gat har; ack skyn - da er, kä - ra berr tim - mer - man, så

18 *f* *dim.* *lento*
 mit ich bal - de schla - fen kann, da - mit ich bal - de schla - fen
 att nu snart jag slum - ra kan, så att nu snart jag slum - ra

21 *a tempo*
 kann.
 kan.

3. Ballade Ballad

Ziemlich lebendig

26. Nov. 1856

Die heil' - gen drei
De be - li - ga tre

ben tenuto
pp
p

8
Kö - ni - ge aus Mor - gen - land, sie fru - gen in je - - dem Städt -
vi - se män från Ö - ster - land, de dro - go att bar - net be - skä -

14
chen: Wo geht der Weg nach Beth - le - hem, ihr lie - - ben
da. Vart går väl vä - gen till Bet - le - hem? Det var vid var

20
Bu - ben und Mäd - - chen? Die
ort de - ras frå - ga. Dock

Jun - gen und Al - ten, sie wuss - ten es nicht, die Kö - ni - ge
 ung och gam - mal de viss - te det ej, och vi - da - re

pp

32
 zo - gen wei - ter; sie
 dro - go de tren - ne. Dä

p

39
 folg - ten ei - nem gol - de - nen Stern, der leuch - te - te
 ly - ste en stjär - na så klart och de be - slö - to att

pp

44
 lieb - lich und hei - - - ter. Der
 föl - ja ben - - - ne. Och

dim.

50 *a tempo*

Stern blieb steh'n ü - ber Jo - sephs Haus, da sind sie hin -
 stjär - nan stod still ö - ver Jo - sefs hus, in gin - go - de

55

ein - ge - gan - gen; das Öchs - lein brüll - te, das Kind - lein
 tren - ne vän - ner. Där rä - ma - de o - xen och bar - net

61

schrie, die heil' - gen drei Kö - ni - ge san - - - gen.
 skrek, då sjön - go de tre vi - se män - - - ner.

67

dim.

4. Volkslied. Entflieh' mit mir
Folkvisa. Kom fly med mig

12. Juni 1857

Langsam

Ent - flieh mit mir und
Kom fly med mig till

p *cantando* *rit.* *p*

4 *p*

sei mein Weib, und ruh an mei-nem Her - zen aus;
fjär - ran land, min ma - ka bliv, du lju - va vän. *Mitt*

dim.

7 *p* *cresc.* *dim.*

fern in der Frem - de sei mein Herz dein Va - ter - land und Va - ter - haus.
trog - na hjär - ta va - re dig båd' fo - ster - land och barn - doms-bem. Och

p *cresc.* *f* *dim.*

11 *pp* *mit Leidenschaft* *f*

Gehst du nicht mit, so sterb' ich hier, und du bist ein - sam
 vill du ej, dā mā jag dö, dā blir du en - sam,

pp *f*

14 *rit.* *p*

und al - lein; und bleibst du auch im Va - ter - haus, wirst
 bul - da vān, och vill du ej - ej nā - gon ro du

rit. *p*

17 *rit.* *dim.* *cantando* *rit.*

doch wie in der Frem - de sein.
 fin - na skall u - ti ditt hem.

rit. *p* *rit.*

5. Lehn deine Wang' an meine Wang'
O lägg din kind intill min kind

23. Nov. 1856

Zart

Lehn dei - ne Wang' an
O lägg din kind in -

4 mei - ne Wang', dann flie - ssen die Trä - nen zu - sam - men!
till min kind, då mö - tas de, tå - rar - nas ström - mar; mitt

7 Und an mein Herz drück fest dein Herz, dann schla - gen zu - sam - men die
bjär - - ta till ditt bjär - - ta tryck som i mi - na lju - va - ste

cresc.

10

agitato

11

Flam - men! Und wenn in die gro - - sse Flam - me fließt der
 dröm - mar. Men när jag dig bäl - ler i min arm, ömt

cresc.

13

*cresc.**f**ritard.**a tempo*

Strom von un - sern Trä - - nen, und wenn dich mein Arm ge -
 till mitt bjär - ta dig slu - - ter, av kär - lek och läng - tan för -

*f ritard.**[a tempo]*

16

dim.

wal - tig umschliesst, sterb' ich vor Lie - bes - seh - nen!
 gäs jag då, och si - sta suc - ken jag gju - ter.

*dim.**perdendosi*

6. Ich hab' dich geliebet
Jag har dig älskat

Mit Vortrag

Leipzig 18. Dez. 1856

p
Ich hab' dich ge -
Jag har dig

pp
p tenuto

6
lie - bet und lie - be dich noch! Und fie - le die Welt zu - sam -
äl - skat och äl - skar dig än, och stör - ta - de jor - den till - sam -

12
men, aus ih - ren Trüm - mern stie - gen doch her - vor mei - ner
man, ur ben - nes spill - ror stod upp i - gen min kär - leks o -

18
Lie - be Flam - men.
släck - li - ga flam - ma.

pp

7. Deine weissen Lilienfinger
Kunde än en gång jag kyssa

Sehr innig und leise

24. Nov. 1856

p

Dei - ne
Kun - de

p

dim.

3

3

5

wei - - ssen Li - lien - fin - ger, könnt' ich sie noch ein - mal küs - sen und sie
än en gång jag kys - sa di - na vi - - ta lil - je - fin - ger, sen dem

3

9

rit.

3

drük - - ken an mein Herz und ver - geh'n in stil - lem Wei - nen.
tryc - - ka till mitt hjär - ta och för - gäs i stil - la tå - rar.

rit.

dim. p a tempo

p

Dei - ne
Di - na

17

kla - ren Veil - chen - au - gen schwe - ben vor mir Tag und Nacht, und mich
lju - va blå - a ö - gon, natt och dag de för mig svä - va, vad be -

21

pp *sehr langsam* *dim.*

quält es: was be - deu - ten die - se süs - sen, blau-en Rät - sel?
ty - da des - sa gä - tor, som mig stän - digt, stän-digt dä - ra?

sehr langsam *dim.*

8. Volkslied. Es fiel ein Reif in der Frühlingsnacht
 Folkvisa. Frost föll på blommor i vårens natt

Heimlich und nicht so schnell

1856/57

p

Es

5

fiel ein Reif in der Früh - lingsnacht, er fiel auf die zar - - ten
 Frost föll på blom - mor i vå - rens natt, dess kro - nor till jor - den sig

8

Blau - blü - me - lein. Sie sind ver - wel - ket,
 böj - de matt. De stac-kars små blommor

16 (halb geflüstert)
ritard.

Etwas bewegter

ver - dor-ret. Ein Jüng - - - ling
för - viss-nat. En yng - - - ling

16 *cresc.*

hat - - - te ein Mäd - - - chen lieb,
ba - - - de en flic - - - ka kär,

19

sie flo - - - hen heim - - - lich von
de flyd - - - de bem - - - ligt från

22 *cresc.*

rit.

Hau - - - se fort, es
bem - - - mets bärđ; ej

25

Langsam

wusst' we - der Va - ter noch Mut - ter. Sie sind ge - wan - dert
fa - der, ej mo - der det viss - te. De van - dra - de sam - man väl

p colla parte *dim.* *p*

Red. *Red.*

28

hin und her, sie ha - ben ge - habt we - der Glück noch Stern.
mån - get år, men lyc - kan följ - de ej de - ras spår,

31

Sie sind ver - dor - ben,
de ar - ma, de fun - no

34

ritard.

ge - stor - ben.
blott dö - den.

pp *dim.*